

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általunk katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Segéd-szerkesztő:
KETSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér I.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdeben.

A husosfazék.

(—s—k.) Azt a sokszor megénekelte husosfazékat veszély fenyegeti. No, de meg is vannak rökönnyödvé tartalmának élvezői. Hogyisne! Most hat legkellemetlenebbül ez a vészír, hiszen Tisza István ismert nagylelkűségével bőven osztogatja a zsiros falatokat a legutolsó laposoknak is, sőt még a mi kedves parajlapunknak is jut imitt-amott egy-egy kóser sonka-csánk.

Borzasztó elgondolni is, hogy ezeket a jó falatokat többé ne élvezhessék.

Szent Jehova! pedig milyen könnyűszerrel meg lehetett szolgálni: dicsérni mindent, amit a kormány tett, és a sárga földig legyalázni az ellenzékelt. Aztán emelet egy kicsit a katolikus papokat megeibálni mindenkinek módjában állott.

Átkos gondolat: egyesíteni az ellenzékelt! Hiszen ekként megtörténhetik, hogy a szent szabadelvű-párt kisebbségbe jut.

Találónak jellemzi a M—g a kormány-párti lapok ezen megrökönnyödését:

„Sajátságos idegeskedés fogja el a kormányért aggódó sajtót, amikor az ellenzéki szervezkedésről értesül. Sehogy

sem megy a fejébe, hogy az ellenzéki képviselők feltudatos politikai küzdelemre egymással szövetkezni akarnak

— Koalíció a kormány megbuktatására! — Micsoda elvielen dolog ez! — kiáltják. — Hiszen a politikai pártok elvi alapon állanak, így tehát egyesülni is csak elvi alapon lehet.”

No persze, az elvi alapok elhagyása lehetetlenné teszi magát az ellenzékelt. Így aztán könnyű volna meghusítani minden egyesülést.

Kézzelel-lábbal kapálóznak, mert jól tudják, hogy a becsület-jegyében született eszme diadalra jutása az övégomlásukat jelentené. Megfújták a harci riadót. Előkerültek a régi fegyverek: minden szervezkedés, mely a kormányt fenyegeti, a *Klerikális* diadalát jelenti. Ezzel ijesztetik a pártokat.

Csakhogy már annyira erőt vett rajtuk az idegesség, hogy gondolkodni sem tudnak. Olyan ostoba dolgokat sűtnek ki, hogy minden józanul gondolkodó ember kineveti őket.

Aztán meg ma már ez az ijesztgetés teljesen kárba is vész, mert — hála Istennek! — kezd éledni a katolikus öntudat, és a többi keresztény felekezetek is lát-

ják ma már, hogy a felekezeti torzsalkodásból mindig az huzta a hasznát, akitől nemcsak a katolikusok, de ők sem várhatnak semmi jót.

Ezért nem lehet ma már megijeszteni a tisztességes politikusokat, mint azt a fent említett, tekintélyes lap alábbi sorai is mutatják:

„A par excellence felekezeti elfogultsággal dolgozó sajtó pedig egyenesen hátronzongatással emlegeti: Klerikálisok szövetsége! Nesze neked Bánffy Dezső, Eötvös Károly, és a többiek, klerikálisok lesztek valamennyien, ha a zsidó zsurnalisztika elvakult és önző spekulációt nem szolgáljatok.

Igy dolgoznak ezek a jó urak már hosszú idő óta a magyar társadalomban. Szébtontani a magyar közönséget, felekezeti féltékenységet és surlódást vinni soraiba, csakhogy ők boldogulhasanak. A magyar társadalom pedig hosszú időn keresztül felült ezeknek a szédelgőknek. Hitelt adott hazudozásainak, bafeketítéseiknek. Egymással marakodott ahelyett, hogy összetartva, kezét kézbe téve iparkodott volna ennek a szegény nemzetnek súlyos bajain segíteni.”

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

P a x.

Lenke ott állt a szoba közepén. Arca égett a harag pirjától s kis cseresznyepiros ajkai, megremegtek olykor az egész valóját uraló, heves izgatottság miatt. Egyszóval haragudott a kicsike nagyon, igen nagyon.

S mint mikor felajzott nyírló lepattan a gyilkos nyilvessző, úgy pattant le ajkairól is a szörnyű sértés:

— Pali! Ez jellemtelenség!

S aztán hirtelen, minden átmenet nélkül sirva fakadt.

Pali pedig, habár mint második osztályú gimnázista, határozottan sértve érezte magát, mikor nővére, Lenke, a ki pedig csak a negyedik elemi járt még, azt a csunya inzultust a szemébe vágta, mindazáltal nyugodtan, sőt mondhatni hideg magatartással állt nővére előtt s kénytelen-kelletlen ugyan, de — mosolygott. Am ő épen abban különbözött nővérétől, hogy kiválókép szerette adni a flegmatikust. Neki ezen a téren John Bull volt az ideálja.

De hát mi is történt tulajdonképen?

Erre a kérdésre Lenke mindenesetre akként felelt, hogy egy felettébb fontos esemény, mely végeredményben tragoediává fejlődött. Pali ellenben jobb kezével legyintene bal felé s azt mondana, hogy számárság volt az egész, melyből egy kis tragi-omoedia keletkezett.

Az történt ugyanis, hogy a gondos mama egy tányér ősi barackot küldött be uzsonnára a gyermekszobába. Nyolc szem volt az ősi barack, sem több, sem kevesebb s gyönyörű hamvas piros volt valamennyi. Egy részre tehát négy-négy szem jutott volna. Am volt egy a barackok között, mely úgy termetre, mint pirosságra határozottan kivált a többi közül. Sokkal nagyobb és sokkal szebb volt valamennyinél. Nem csoda tehát, hogy a két testvér között az elosztást felettébb problematikussá tette.

Pali — valószínűleg az erősebb jogán — igényt tartott a rendkívüli példányra; ellenben Lenke szintén jogot formált ahhoz, alkalmasint azért, mert szintén természetesnek találta, hogy hasonló esetekben a gyengébb nem iránt minden valamire való férfiú udvariassággal szokott eljárni.

A vége pedig az lón, hogy a vitás barack miatt módfelett hajba kaptak s lón harc és háboru, melyből a küzdőfelek sértetlenül kerültek ugyan ki; de nem úgy a szegény barack.

Biz az tönkre silányult végkép a küzdőfelek markában s a hogy zamatos, édes nedve a harcias markok szorongatásai közben kifacsarodott, végig folyt Lenke karján a világos blouse ujjá alatt egészen a könyökéig.

Lenke a harc hevében is észrevette ezt s azonnal feladta a küzdelmet. Am keserűségét csak növelte ez a közbejött, súlyos csapás. Es ekkor történt az, hogy Pali urának azt a szörnyű sértést vágta a szemébe, hogy: ez jellemtelenség.

Pali restellte ugyan a dolgot, de adta a hidegvérűt. Odalépett az asztalhoz s kivett a tányérból három szem barackot. Aztán nyugodtan odalépkedett a diványhoz, s mielőtt végignyújtzkodott volna rajta, vészjósló fenyegetéssel csak annyit mondott Lenkének:

— Jól van, drágalátos kisasszony, majd megkeserül még ezt valaki.

Lenke pedig ingerülten vágta vissza:

— Ilyen urnak a fenyegetésére csak ennyit adok ni! — s ezzel fűgét mutatott Palinak, a kit azonban jobban érdekelt most a barack, mint a füge. Nyugodt egykedvűséggel fogott hozzá a csemegéhez s látható jó étvágyal fogyasztotta el még a tönkre-ment barackot is.

Lenke azonban nem evett, csak sirdogált; míg végre kiapadtak fájdalomnak könnyei. Aztán elővette számtani feladatát s nagy búsan fogott

Papp Károly

selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárott
Városház-tér, 5. szám alatt.
(Bejárat a Megyeház-utcáról.)

Mindenmü úri-, női-, gyermek- és egyen-ruhák, menyasszonyi kelengyék, függönyök, végárúk, valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legpróvidebb idő alatti kiszolgálást ígérek. 2721 156-41

Mai lapunk 4 oldal.

00000435

Ime! megszólalt azoknak a lelkiismerete, akik az önző célokat szolgáló, erkölcesetlen zsurnalisztika eszközeivé szegődtek, amikor a katolikus törekvéseket s ennek képviselőjét, a néppártot nem szüntek meg szárral dobálni.

Az a sehonnai had pedig büntetlenül folytatta átkos munkáját, mert a felekezeti gyűlölet elvakította a többi pártot, amikor a néppárt a kézzel fogható hitványságokra rámutatott.

De a néppárt eddigi működésével is megbizonyította, hogy hazahűség és felekezeti türelem dolgában eluljár, s ezáltal a képviselőházban is feltétlenül tekintélyt szerzett magának.

Jó lesz tehát a megriadt kormánypárti lapoknak más fegyverhez nyulniuk, mert így nagyon hamar kilóg a lóláb, aztán meg ma már az ilyen ostoba fenyegetés nem is használ semmit.

UJDONSÁGOK.

REMETE-KÁPOLNÁNÁL.*)

(Szekszárd.)

Bús alkony ül a csendes völgy fölén,
Virág, élet, álomra szenderül,
Míg drága képed, szende, tiszta Szűz,
Csillagsugar ragyogja most körül.
Te bús magányt öhajítál lakhelyül,
Kerülve a világot hű záját,
Hogy akiben szerelmed lángja ég,
It szája el keserveit, baját.

Elhalt a dal madárkaik ajakán,
Nyomukba, égi Műzsaszellemek —
Diesi nevadnak est-homályiban,
Lágy szellők édes hangján zengenek.
Előbe hajtom én is bús fejem,
Lelkull Eléd szememnek harmata,
Óh, halk! meg keblém néma kinyitja:
Ezért eped immánnak illata.

*) Remete-kápolnánál hívják Szekszárd egy kies fekvésű kegyhelyét, ahova a környékből, sőt a szomszédos vármegyeiből is ezren és ezren zarándokolnak el a hívők.

hozzá egy egyszerű hórmas-szabály mélységes titkainak a kifejlesztéséhez, a mi azonban szemmeláthatólag nem akart sikerülni.

Pali a diványról hideg vérrel szemlélte nővérének hű erőlködéseit, bár bensőleg tiszta szívűből sajnálta a „drágalatos kisasszonyt”. Az a körülmény azonban, hogy nővére őt az imént jellemtelennek minősítette, sokkal élénkebben motoszkált még a fejében, mint sem hogy csak így egyszerűen a segítségére ment volna neki. — Egy kis ideig még arról a témáról filozofált magában, majd elővette latin feladatát s nagy buzgalommal fogott hozzá egy csomó x-végzetű lónév elsajátításához. — Egymásután kerültek sorra a lux, dux, rex, lex, vox, pax stb. szavak, midőn egyszerre csak közbe szólott Lenke.

— Palikám, de szép az, a mit te tanulsz.

— No én nem mondhatnám, — vetette oda Pali csak ugy közömbösen.

— Pedig szép.

— Aztán mi az, a mit olyan nagyon szépen találsz benne?

— Hát — hát, az hogy: *pax*.

— Hm! És miért?

— Hát — mivel — az olyan nagyon szépen hangzik.

— A manóba is, hiszen a többi is csak

Óh, mert kegyes vagy, gyengéd, biztató,
Ki felszáradt égő könyvünk,
S ha tővednek, kegyet esd érdemed
És elfeledve leszenek vétkeink.
Feléd sóhajt észak, dél és nyugat,
Mert csak Te szánod sajkó kebelünk',
Milliók fohásztát hozza a kelet:
„Óh Mária, maradj mindig velünk!”

Te mindnyájunknak édesanyja vagy,
Meggnyitván harcainknak édenit;
Bár szenvedünk, vércszen száz tövis,
Szerelmed bizva tűrni megtanít.
Mint hervadt liliom hajnal harmatát,
Öhajítjuk szende, tiszta képedet
Óh drága Szűz, mert már bölcsőnk öln
Belénk oltá anyánk szerelmedet.

Vezess kegyeddel kinos utamon,
Biztasd küzdésőt fűrészt kebelém';
S ha szellők erőhurják sóhajom',
Távolban is segis, maradj velem.
S ha végalomra térek poraim,
Ontsd el fényvedtet sírom éjjelet,
S így porladozva néma hant alatt:
Sírom nem lesz komor, nem lesz sötét.

Karasz Mihály.

— **A veszprémi kiállítás.** Veszprémből jelentik, hogy a kiállítás munkálatai serényen folynak. A vasuti állomás közelében fekvő állami iskola épületén kívül 8 nagy pavillont építenek, ezenkívül az állatkiállítás céljaira két nagy csarnokot, melyek egyenkint 300—300 ló és szarvasmarha befogadására leszenek elégségesek. A kiállítás rendezője lépéseket tett az íránt, hogy a kiállítás idején a vasuti forgalmat Veszprém és Jutas közt motorkocsikkal bonyolítsák le. Eddig csaknem valamennyi gazdasági egyesület bejelentette, hogy tagjai részére csoportos kirándulást rendez. A kiállítás igazgatósága most azon fáradozik, hogy a csoportos látogatók szükség esetén két napra is el tudják helyezni, éppen azért most az iskolától rendezik be éjjeli szállásoknak.

— **Jubileum.** Brünner János m. kir. posta távirtdanfelyelő 30 éves szolgálatát hivatalársai, barátai és tisztelői szombaton ünneplik, ezen alkalomból a tővárosi olvasókör helyiségeiben este 8 órakor társasvacsora lesz. A társasvacsorát a székesfehérvári posta és távirtdahivatal tisztikara rendezi. Egy literék ára fél liter borral 4 kor. A köztisztviseltben álló jubilálás ezen megérdemelt ünnepeltetésén városunk egész intelligenciája részt vesz.

olyan: lux, lex, dux, rex, egyik sem külön, mint a másik.

— Nem nem! Palikám, ez szebb mint a többi; hiszen azt teszi magyarul, hogy *béke*.

— Hogyan tudod?

— Hát — hiszen halottam, a mint tanultad.

— Ugy? Ez nagyon szép tőled, hogy idefigyelsz.

— Hát ne figyeljek rád?

— Bizony jobb volna, ha a számtani feladatot csinálnád.

Lenke kisasszony nagyot sóhajtott erre a biztatásra, s bizony-bizony megint könnybe lábadt az ő két szép szemre párja.

— Palikám, kedves Palikám, de ha nem tudom megcsinálni.

Odament bátyjához s ölelte, csókolta, kérelgett, hogy ne haragudjék; hiszen már nagyon, de nagyon megbánta, hogy akkor olyan indulatos-olyan hirtelen volt; csak most az egyszer bocsásson meg neki, többet sohasem fogja megbántani; és,

— és legyen szives megcsinálni neki a számtani feladatot.

Pali, — bár bensejében titkos örömet érzett a dolgok ilyenén fordulásán, — mégis tetetett egykedvűséggel kérdezte:

— Aztán hány fűgét adsz érte kis galambom?

— **Kinevezések.** Táros József helybeli tanító a miniszter a kassai javítóintézethez családősegédde nevezte ki. Örülünk e kinevezésnek, mert úgy tudjuk, hogy ezzel Tárosnak egy régi vágya teljesült. — Frimmel Béla ideigl. ny. honvédtudomány és Hornér Imre cs. és kir. főhadnagy a székesfehérvári pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvénvséghez ideigl. számtisztekké nevezettek ki. — A főispán Blouhorn Károly végzett joghallgatót a váli szolgabírósághoz joggyakornokká nevezte ki.

— **A könyörület szivekhez** intézett felhívásunkra a tobakutcai szegényeknek tegnap Goldmann Henrikné egy koronát küldött szerkesztőségünkbe.

Áldja meg az Isten a könyörület sziveket, fizesse vissza nekik ezerszeresen!

— **A várm. árvaház igazgató választmány** hétfőn tartott ülésén Huszár Agoston alispán elnököl. Jelen voltak: Gróf Cziráky Antal, Csontos Antal, Rosenfeld Henrik, Szüts Jenő, Szüts Arthur ig. v. tag és Varga Lajos gondnok. A jegyzőkönyvet dr. Balassa Imre th. főjegyző vezette. Miután Varga árv. gondnok hivatali esküjét letette, a vál. arra utasította, hogy állását aug. 1-én foglalja el. Az elhunyt gondnok özvegyének május 1-től okt. 1-ig folyósították férje illetményét. Majd jknyvi köszönetet szavaztak Holesky Agoston martonvásári plebánosnak, Csoknyai Lenke női- és Pusztai Imre férfi-családőknek az elmúlt tanév szép eredményeiert. A gondnokot arra utasították, hogy a 4—14 éves gyermekek labellészekéleteinek biztosítása céljából egy a fővárosi mint a vidéki cipészeket hívja fel ajánlattételre.

— Varga gondnok arra kéri a választmányt, engedje meg, hogy családjával együtt — bizonyos megállapítandó díjért — a növendékek élelmezésében részvesztőjen. E kérdés hosszabb vitát idézett elő, úgy, hogy a gondnok jónak látta azt vissza vonni. Ez alkalommal azonban megengedik neki, hogy az árvaház kertjének terményeiből a konyháján szükséges mennyiséget ingyen fedezze. Ezzel az ülés véget ért.

— **Póttartalekos tanítók.** Illetékes forrásból értesítünk, hogy azokat a póttartalekos tanítókat, akiknek az idén fegyvergakorlatra kellene bevonulniok, nem hívják be, mert az obstrukció miatt az ujoncok kiképzése lehetetlenné teszi a tanítók beosztását. Így tehát egész nyugodtan élvezhetik az édes szabadság gyönyöreit.

— Óh Palikám od' adom mind a négy barmackomat.

— Hujj! És nem is tréfálsz?

— Nem. Komolyan mondom. Ha akarod az is mondom, hogy becsületesemre.

— Hát mondd.

— Becsületesem mondom.

— Jól van. Csakhogy látod, kis babám, egy kis baj van mégis, mert te az előbb azt mondtad nekem, hogy én jellemtelen vagyok. Aztán ez, tudod, rettentő nagy sértés; és hát ez most rajtam szárad?

— Hát mit csináljak? — kérde Lenke mélyen elpirulva.

— Adj elégtételt.

Lenke zavartan bámult a levegőben.

— Elegtételt? Hozyan?

— Hozyan? Hát még azt sem tudod?

— Nem.

— No jó; hát majd megmondom, mert az elégtétel sokféle! Az is elégtétel, ha a sértést visszavonod.

— No jó; visszavonom.

— Oh! De nem elég ám ennyi. Becsület-szavadra jelentsd ki, hogy visszavonom.

— Tehát becsületesemre visszavonom.

— Idáig jól van. És most jelentsd ki be.

Szlanyinka Ferenc

férfniszabó

Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca I. szám.

2730 156—39

Ajánlom dúsan felszerelt raktáromat a legfinomabb tavaszi és nyári angol és hazai szövetelekből. Vállalkozom mindennemű úri-, egyen- és papi-ruhák legújtanysabb ár melletti, korrekt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

Az orsz. képviselő-választók 1905 évi névjegyzékét a várm. központi választmánya hétfőn tartott ülésében egészítette ki. Pötlőlág felvette a névjegyzékbe: V. Pajor József falubatyányi, Szücs József sárkészi, Heisz György bodajki, Vas Ferenc, Bokodi Pál, Fővényi József, Huszár Cs. István, László Pál (öreg), Pauvik Ferenc, Tóth András csákerényi, Szücs József sósikói, Flastker Mihály, Gerstner Ferenc móri, Fodor Sándor kajászószentpéteri és Zalka Károly sárbogárdi lakosokat; a többi 21 felszámolót azonban kérelmével elutasította.

Gyászrovat. Vettük az alábbi gyászjelentést: Schreiber György kir. javító-intézeti tisztviselő úgy a maga, mint leánya Ibolya és férje Tálos József, úgy Ibolya leánykájuk, mint az összes rokonság nevében is fájdalommal szívvel jeleníti, hogy felejtetlen jó neje, édes anyja, nagyanyja és testvér Schreiber Györgyné szül. Csezányi Antónia hosszas szenvedés és a halalkiők szentségeinek ájatos felvétele után elhunyt. A boldogult földi maradványa f. hó 21-én délután 6 órakor fog a kir. javító-intézeti gyászszobából a szent Keresztől címzett sirkebe nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise-áldozat f. hó 22-én reggel 7 órakor fog a székesegyházban az Urnak bemutatni. Béke hamvaira.

Vajtai tudósítónk írja azt a szomorú hírt, hogy Schuller Sándor, a magyar szőlőgazdaság egy kiválóan munkás szakembere életének legszebb idejében, 37-ik évében, Vajtán elhunyt. A megboldogult Zichy Aladár gróf vajtai, nagykiterjedésű mintá-szőlőtelepének volt létesítője s 14 éven át vezetője. Telepített még az országban sok helyen szőlőket, azonkívül a hazai szaklapoknak állandó levelezője volt. Temetése nagy részvét mellett folyt le, a környék lakossága e végítzességgel akarta leróni háláját a megboldogult iránt, aki életében sok jó szaktanácsosul s követésre méltó példával oktatta a környék szőlősgazdáit. A korán elhunytak halálával egy szorgalmas, becsülettel munkával ellátott élet ért korai véget. Halálát özvegye s két kiskora árvaja siratja.

Bontják a szeminariumot. A spenót-pardon! paraj! lapnak az a közgyűlési határozat, amely beleegyezett abba a cserébe, hogy a szeminarium eddigi udvara helyét a Megyétér felőli befásított részt kapja, nagyon megfektötte a nyomrát. Most, hogy a határozat jogerőre emelkedével bontogatni kezdik a falakat, nem átalja még egyszer felemelni patáit és a polgármester

csületszavadra, hogy tévedtél, mikor azt mondtad, hogy jellemtelen vagyok.

— Beesületemre mondom, hogy tévedtem.

— Így most már rendben van. Mutasd hát azt a számtani feladatot.

Pali egykettőre elkészült a kidolgozással s rálépett a nagyilekűség terére.

— És most itt a barackod, megeheted.

Lenke szemében megcsillant az öröm fénye, de mégis restellte, csak így röviden, mindjárt az első szóra elfogadni a haracokot.

— Nem, nem, az a tied; neked adtam.

— De ha én meg visszaadom.

Ebben a pillanatban kinyitott az ajó s a mama lépett be a szobába.

— Hát ti mit csináltok? Mi az, amin vitakoztatok?

— Lenke nem akarja megenni a barackrészt.

— Miért?

— Azért mama, mert a Palinak adtam.

— De én nem fogadom el. Csak nem eszem meg talán az ő részét is.

A mama mosolyogva tekintett hol az epyk, hol a másik gyermekekre, s boldogan gondolta magában:

— Mégis csak jó testvérek ezek.

Ferenczy János.

felé rugni egyet, mert — szerinte — a polgármester erőszakolta ki a közgyűlés határozatát. Nem akarjuk védeni a polgármestert, hisz, ha valaki helyesen cselekszik, a rosszakaratu támadások ellen megvédni azt a közvélemény; csupán városunk katholicusainak figyelmét akarjuk felhívni arra, hogy ime! még egy ilyen cserét sem eszközölhetünk anélkül, hogy nemzetünk büszkeségei gezését ne csináljanak miatta.

Táncfűzerke. A helybeli Kath. Legényegylet ifjusága f. hó 24-én (vasárnap) Belák Ignác Jókai-u. 2. sz. alatti vendéglőjének kerthelyiségében zártkörű táncfűzerkét rendez. Kezdeté este 6 órakor. Belepti díjat hölgyek nem fizetnek.

Kinek van eladó bora? A szüret az idén valószínűleg hamarabb tartatik meg, mint más esztendőben és sok helyen gazdagabb is lesz a rendesnél. Így minden szőlőbirtokosnak, akinek még tavalyról és régebbi évekből is van borkészlete, nem csekély gondot okoz, hogy mitévő legyen régi borával? Ezen minden anyagi áldozat nélkül tudani, kiktől alkalom mutatkozik a „Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete” által, szeptember hó elején rendezendő első országos borvásárbán, mely Szegeden tartatik meg. Minden valószínűség szerint itt oly nagyszámu vevőközönség fog összeseregleni, amelyen még Magyarországon nem volt. Aki tehát a szegedi borvásárra boriát beküldi, az azt minden valószínűség szerint el is fogja adhatni, annál is inkább, mert ilyenkor (szüret előtti) a készletek úgy a kereskedőknél mint a vendéglősökönél a legsekélyebbek. A mellett itt kedveztetési költségek sem merülnek fel s így a termelői ily alkalommal sokkal jobban jár, mintha ügynök útján értesít. Miután a jelentkezési idő július 31-én lejár, saját jól felfogott érdekében ajánljuk mindazonoknak a termelőeknek, akiknek még van eladó boruk, hogy a szegedi borvásáron okvetlenül jelenjenek meg. Bejelentési lapokért tessék a Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesületének igazgatóságához (Budapest, IX., Üllői ut 25.) fordulni, mely szívesen szolgál minden ügyben felvilágosítással.

Gazdasági szaktanfolyam Csákvárott. A népiskolai tanitók számára a miniszter az idén is rendezett gazdasági szaktanfolyamokat az ország különböző helyein. A csákvári tanfolyamra mindössze 22 tanító jelemtkezett, akik közül 20-an megkapják a 100 koronás államsegélyt, ketten pedig önköltségen végzik a tanfolyamot. A tanfolyam vezetője Szilárd Gyula, a csákvári földmives iskola tanára; a gyümölcsész- és kertész-étt pedig Jámrich István uród. Főkéntész adja elő. A tanfolyam 20 napig tart.

Tűzrendészet. A legutóbbi tűzoltóparancsnoksági ülésen szóba hozták, hogy a közönség (jédsorozható némely rendőr is) nem tudja a kongatásokból megítélni, hogy hol van a tűz. Ezért elhatározták, hogy a város több helyén pléhtáblákat fognak kifüggeszteni, amelyekben mindenki olvashatja, hogy a kongatással való jelzés ezt jelenti:

Bélváros	1-szer
Felsőváros	2-szer
Palotaváros	3-szor
Tőváros	4-szer
Vízváros	5-ször
Öreghegy	6-ször

Az előirt tűzbiztonsági követelményekre vonatkozó intézkedések betartásáról a legközelebb általános vizsgálattal szereznek meggyőződést. Ezzel kapcsolatban a használható kutak vízbőséget egy térképre fel fogják jegezni, hogy mindig tisztában lehessenek azzal, hol és mennyi vizet találnak a közelben. (Ez az intézkedés — úgy látszik — a mi figyelmeztetésünk eredménye!) Okos dolog lesz az is, hogy 50—50 katonát betanítanak a tűzoltószerek szakszerű kezelésére. Ennek nem csak mi látjuk hasznát, de mikor a kiszolgált katonák falujukba visszatérnek, ott is örömmel fogadják a kész tűzoltókat.

A DV. dalegylet által f. hó 17-én, Laczkovics Béla budai-uti kerthelyiségében rendezett táncvigalmáról lapunk mult számbában csak röviden emlékezhetvén meg, kiegészítésül közöljük a következőket: A táncvigalom hangversenyvel volt összekötve, d. u. 5 órakor kezdődött s a műhely zenekara nyitotta meg. A dalrda a következő dalokat adta elő a pécsi dalverseny műsorából: 1. Szögédi Endre „Üdvözlő dal.” 2. Boksay János „Magyar nóta.” (A pécsi dalversenyen műdal-csoport kötött versenykara). 3. Lányi Ernő „Kertem alatt.” 4. Orbán Árpád „Rákoczy.” (A pécsi dalversenyen összkar.) 5. Háber Károly „Szabadsággal.” 6. Dr. Angyal Ármánd „Erdeti népdalegyveleg.” (A pécsi dalversenyen összkar.) A négyeseket mintegy 60 pár táncolta. A legtöbb levelező-lapot *Hortváth* Katka kisasszony kapta s ezzel egy diszes levelező-lap-albumot nyert. Altalában úgy anyagilag, mint erkölcsileg igen sikerültek mondható s az utazási alap 80 koronával gyarapodott.

Jelenvölak: Asszonyok: Horváth Károlyné, Vekerle Lajosné, Vekerle Gyuláné, Körösy Gyuláné, Gesztesy Andrásné, Karusz Győzöné, Lásits Istvánné, Hojng Lajosné, Orbán Ferencné, Saller Ottóné, Major Ernőné, ifj. Loóz Nándorné, özv. Loóz Nándorné, Hári Lajosné, Hári Gyuláné, Somogyi Lászlóné, Holstein Béliáné, Szakatics Ignácné, Schmidt Nándorné, Zigelmüller Edéné, Farkas Jánosné, Váagner Edéné, Maizer Istvánné, Ozvald Imréné. Leányok: Horváth Katka és Mariska, Sziber Vilma, Majer Annuska és Irmuska, Loóz Erzsike és Irénke, Somogyi Milike, Hajas Aranka, Schmidt Margitka, Vagner Mariska, Hári Rózsika, Kundakker Teruska, Bogár Mariska, Farkas Juliska, Süveges Mariska, Knittelhoffer nővérek, Deutsch nővérek (B-pest), Polgár Mariska, Meizer Teruska, Prajda Gizella, Engelman Gusztika és Mariska.

Felülitzetni szívesek voltak: 3 koronát *Havranek Antal*, 2 koronát *Hostásvy Sz. Rezső*; 1 kor. 20 fill. *Sziber Sándor*, *Kovács Alajos*, *Hollstein Béla*, *Marschal Mátyás*, *Simsolics Ferenc*; 1 koronát: *Podhorni Alajos*, *Szakatics Ignác*, *Kerger Antal*, *Hári Lajos*, *Ozvald Imre*, *Láhmér Ferenc*, *Nyári József*, *Sütő Sándor*, *N. N.* 80—80 fillért: *Horváth Károly*, *Bors József*, *Bihari Imre*, *Veltel Lajos*, 50—50 fillért: *Tarics János*, *Juhász István*, *N. N.* 40—40 fillért: *Gesztesy András*, *Hári Gyula*, *Nagy József*, *Körösy Gyula*, *Somogyi Béla*, *Brittig Árpád*, *Ziegelmüller Lajos*, *Farkas Jánosné*, *Varga László*, *Moizer Imre*, 20—20 fillért: *Sáreza József*, *Császár József*, *Grüschneck József*, *Noll Károly*, *N. N.* A szíves felülitzetőknek ez uton is hálás köszönetet nyilváníttja a dalegylet Elnöksége.

Az élelmisszerők mesterségs (kartell-szerű) megdrágitása tárgyában Zombor város egy feliratot intézett az országgyűlés képviselőházához, és e feliratát pártolás végett Székesfehérvárnak is megküldötte. A felirathon több érdekes pontot találunk. Elmondja, hogy a husárak egyszerre, indokolatlanul 25%-al emelkedtek. Kifejti, hogy a mészárosok ekként jótalan haszonra tettek szert, mert — igaz ugyan, hogy a szarvasmarha árak 5—6% emelkedést mutatnak; de ez nem ok arra, hogy ók a húst 25%-al emeljék. Hivalkozik a felirat arra, hogy az ipartörvény 53 §-a alapján eszközölhető hatósági próbavágások célra nem vezetnek, mert hozadalmasak, a tanács meg nem állhat be mészárosnak, hogy ekként versenyt támazzon. Elmondja, hogy a büntető törvény föltétlenül büntügyi uton torolja meg, ha a köztisztviselők és az alkalmazottak meg nem engedett módon a munkát közösen abbahagyják, hogy ekként mestereiket fizetésemelésre bírják; az 1898 II. t. c. szigoruan bünteti a mezei munkásokat, ha összebeszedés folytán óhajták bérüket jogtalanul emeltetni. A nagy közönség azonban védtelenül áll azokkal szemben, akik a megéltetéshez feltétlenül szükséges élelmi cikkek árútasával foglalkoznak, ha azok kartell kötének az ó kizsákmányolására. Ezen csak törvényhozási uton segíthetünk — ugymond a felirat. Alkalomadtán visszatérünk e feliratra.

készülnek Csúcs István kitudó hírnevű cipész műhelyében. Pompás választékot tartok mindennemű lábbellekből, melyeknek kitudó minőségeért felelősséget vállalok. Leghíresebb angol cipőkrmek és cipőfénymazák. **Raktár Székesfehérvár, Nádor-utca (Eisenhart óras mellett)** 52-14

